
Владимир Сџанимировић

СОНЕТИ

1.

У Љубљани свиће свеже септембарско јутро
Као са тужне бројанице откинут, дан
Клија, замеће се, у празној торби пријатеља
Поштара, мог будућег колеге, Надиног брата

Нисам желео да плачем
У талогу од кафе
Спазивши раширена крила слепог миша
Жена је руком покрила уста, сакрила поглед

Диктатуром свести убили полуције
Неке руке са бледо - жутим прстима слутим
Сваки додир ономатопеја бола

Више нисам романтичан
Пробао хашиш и ништа
Пробао да оставим цигарете

2.

Почео сам да умирем на перону аутобуске станице
Тетовирани пријатељ, повратник са робије
Нешто ти безобразно шапутао у уво, осмехивао ми се
Ништа не брени, као да је с' тобом

Голим те и зубим те, Тесна
 Поезију су појеле године на бироу
 Библија и Јунг су прочитани
 За доручак доручкујем своје зубе

У Шампањи јутра најблеђе освићу
 Грожђем смо прали руке
 Научили да камамбер једемо с кором

Опет подочњаци и ожиљак на челу
 Ја се увек на перону полазне станице
 Заљубим у своју тугу

3.

Код Сидра, испред филхармоније
 Уморни оркестранти окупљају се на пробу
 У Платани испијам јутарњи џин - тоник
 Бријач под мојим грлом зрије

Остављам у чаши младу ружу
 Тек процветалу, још корак даље од себе
 Не могу врховима прстију да додирнем под
 Свира фагот, тромбон, свирају празна црева

Да ли у мом семену дрема ђаво
 Да ли сам најлепшег сина
 Већ просипао

Прелепу ћеркицу размазао по нечијој бутини
 Ко зна
 Виола свира

4.

Госпођа Луна са подочњацима царица
 Сирово говеђе месо, млевено, са жуманцем, инвалид
 Осећам се као остарела кол-герла
 Телефонски број заборавили, оставили да се проституише с'
 незнањем

Ви не знате тугу поштанских сандучића пензионера
Сан о крвавом млазу мокраће
Ваше сузе немају мамузе
Ви нисте угостили Равена

Ова ноћ сам мачевима самураја
Бермудским троуглом, свемирским црним рупама
И чекињама дивљих свиња свануће

Свануће фантастичним зрачењем
Пијем прокувану воду, пијем бензин
Можда и једем говна

5.

У годинама које долазе
Оштрићу челични бријач новим језиком
Да ли је телевизор црно-бели или у боји
Да ли струјомер има лампицу за јефтину струју

Ви не познајете страх од импотенције
Болесну јетру, сваки прескок срца
И моје љубљанске порођајне муке
Сличне новосадским, париским, на Пигалу

Да ли сте гасили цигарете по кожи
Били кумови и побратими несрећним људима
-Ова ноћ очњаке има

Да ли сте пијани у праскзорје
Газили у снег име своје драге
-Остарио сам оне ноћи када су окупирали Пољску.

6.

Да ли знате како се у Трсту
Од једног динара праве четири
Колико зрнасте кафе може да стане
Изнад сваког прозора у купеу

Ноћи на граници су бескрајно дуге
Јутра свићу горка као грејпфрут међу зубима породиље
Студије приведене крају, године без одговора
Оглас за изнајмљивање гарсоњере, шифра *Преййлачило*

Када се родимо, крене ка нашем челу метак
Одапета стрела звиждуком путује
Или

Једна жена танка, грациозна
Опсенама нахрани птицу у кавезу
Црном подвезицом покрије наше очи пред стрелјање.